

tale

ALICE'S ADVENTURES IN WONDERLAND

อลิซท่องแดนมหัศจรรย์

ลูอิส แครร์วอลล์ เขียน
อัจฉรา ประดิษฐ์ แปล

tale.

Timeless tales, Boundless Imagination

อลิสท่องแดนมหัศจรรย์

Alice's Adventures in Wonderland

ลูอิส แครร์รอลล์

เขียน

อัจฉรา ประดิษฐ์

แปล

จอห์น เทนนิล

ภาพประกอบ

เธอได้ชะโงกหน้าไปดูหนังสือที่พี่สาวกำลังอ่านอยู่สองสามหน

แต่ไม่เห็นว่ามีรูปภาพหรือมีประโยคสนทนาเลย

“หนังสือจะมีประโยชน์อะไร” อลิสคิด

“ถ้าไม่มีรูปภาพ ไม่มีประโยคสนทนา”

- ลูอิส แครร์รอลล์

การอ่านดีราทุกเล่มที่ฉัน

อลิศท่องแดนมหัศจรรย์

Alice's Adventures in Wonderland

tale

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนเซี่ยงหนิง (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Tale Publishing

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดสามารถหนีจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์

และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8502-1

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกษ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตกพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วิไลนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อดิศักดิ์ จิระธร

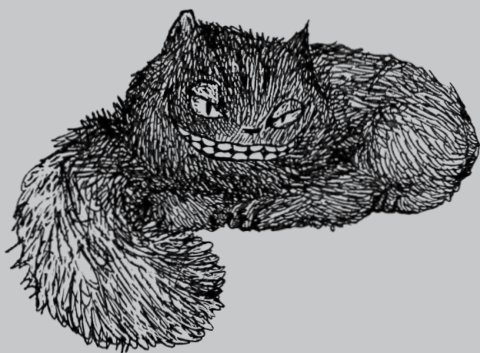
บรรณาธิการบริหาร พิมพ์ชนก ศิริวรรณนารี • บรรณาธิการ ทศ ปริญาตเนต

ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรลักษณ์ เขยกลั่น • ศิลปกรรมปก ญาณิกา อยู่ยั้ง

ออกแบบบุรุษเล่ม นวพรรษ เอื้อพิทยากร, จิรณิษฐ์ คำจันทร์ • พิสูจน์อักษร อัมไพวรรณ ยศศิริพันธ์

ALICE'S
ADVENTURES
IN
WONDERLAND

คำนำสำนักพิมพ์

คำนำนี้คงต้องประหลาดหน่อย

เพราะคำนำจะมีประโยชน์อะไร

ถ้ามันไม่ได้ชวนจนเหมือน

ผลงานอมตะแห่งยุคอย่าง

อลิศท่องแดนมหัศจรรย์

ซึ่งอัดแน่นไปด้วย

ความพิลึกพิลั่น

ชวนหัวของดินแดน

มหัศจรรย์แสนงวย

ที่ลูอิส แครวอลล์

เนรมิตขึ้นมา

โลกที่ตรรกะ

กลับตาลปัตร

ทุกอย่างดู

ไร้เหตุและผล

การอ่านงานชิ้นนี้จึง

เป็นเหมือนการถูก *นำวน*

ดูดเข้าไปในดินแดน

ไร้แก่นสาร

ที่ไร้แก่นสาร

เสียจนแก่นของมัน

ยอดเยี่ยม

ของงานชิ้นนี้

ที่จะดูดนักอ่าน

ให้กลับมาอ่าน

งานชิ้นนี้ได้

ไม่รู้เบื่อ

ราวกับ *นำวน*

ที่จะตั้ง

เราเข้าหา

แก่นที่ไม่มัน

หยั่งถึงได้

อย่างไม่รู้ *จบ*

นี่คือความ

(ซึ่งจะไม่ผิดหวังเช่นกัน)

ที่ดูไร้ความหมายก็ได้

ให้กับโลกจินตนาการ

เพื่อหาความหมาย

หรือจะอ่าน

แน่นอน)

(ซึ่งจะไม่ผิดหวัง

ก็ไม่แปลก

เพื่อความบันเทิง

จะอ่านอลิศ

นักอ่านทุกวัย

ไม่มีวันจบมันเอง

คือความไร้แก่นสาร

tale.

สารบัญ

บทที่ 1	ลงโพรงกระต่าย	6
บทที่ 2	แอ่งน้ำตา	16
บทที่ 3	การแข่งขันวิ่งกับเรื่องเล่ายืดยาว	27
บทที่ 4	กระต่ายส่งเจ้าบิลล์ตัวเล็กลงไป	37
บทที่ 5	คำแนะนำของหนอนผีเสื้อ	49
บทที่ 6	หมูกับพริกไทย	64
บทที่ 7	งานเลี้ยงน้ำชาบ้านอ	77
บทที่ 8	สนามโครเกต์ของราชินี	90

บทที่ 9	เรื่องเล่าของเต่าปาลอม	103
บทที่ 10	ระบำหมูของลีโอปสเตอร์	116
บทที่ 11	ไครขโมยขนมทาร์ต	129
บทที่ 12	คำให้การของอลิส	139
คำอวยพรวันคริสต์มาส (จากเทวดานางฟ้าถึงหนูน้อย)		152
ถึงหนูน้อยทุกคนผู้อ่าน <i>อลิสท่องแดนมหัศจรรย์</i>		153

ยามบ่ายคิมหันต์แสงทองเรืองรอง
มีเราทั้งผองพาเรือลำน้อยล่องไป
สองมือสองน้องกุมสองไม้พาย
พาเรือเหตด้วยว่ามีค้อยเคยพาย
อีกมีน้องน้อยคอยกุมฝีพาย
โอ้ว่าเป็นนาย แสร้งจ้วงพาเรือเผลอ
เรือเรลำน้อยจ้อยร่อยว่องไว
เหทิศทางไป ด้วยว่าน้องนางกุมเรือ

โอ้ว่า น้องนางสามตรุณ เหตุไฉนน้ำใจทรุณ!
เรียกร้องบุญคุณอ้างว่าช่วยข้าพายเรือ
ในวันชวนฝนอากาศคลุมเครือ
เจ้าเว้าวอนเพื่อเรียกร้องขอพึ่งนิทาน
ข้านี้อ่อนล้าไร้แรงต้านทาน
สามเสียงประสาน ข้าฤกล้ำค้ำขันขัดใจ
อ่อนล้าโรยแรงเพียงใด
ขอเล่าเรื่องให้สามน้องนางฟังเพลินเพลิน

พริมาราซินีพี่คนใหญ่ตรัสสั่งทันใด
ด้วยเสียงใสเสียงดังอย่างไม่ขัดเขิน
“ข้อแรกห้ามเล่าขาดเกิน”

น้องสองเชขุนดาหยอกเอน “เราไม่เอาเรื่องเหลวไหล”
สองน้องนางนี้ทั้งด้วยห่วงใย
แต่ไม่ทันใจน้องสามชื้อเทอร์ทืออา
น้องนุชสุดท้องแย่งข้าพุดทุกครา
ขัดเรื่องของข้าแทบว่าจะทุกนาที

มิช้ามินานข้าจึงเล่าเรื่องขาน
ตำนานเพื่อฝันแก่สามดรุณดังนี้
เด็กหนึ่งนอนฝันว่าผจญภัยในแดนซึ่งมี
สถิติทั่วทุกที่เก่าใหม่ล้วนความมหัศจรรย์
นกนานา สัตว์ป่าสารพัน เจรจากัน
อย่างไม่เคยดั้นหน้ สนิทสนมเด็กน้อยคนนั้น
สนทนาราวสหายปราศรัยแก่กัน
จนใจเด็กนั้นคิดไปว่าล้วนเป็นจริง

ยามนั้น ข้าสาธยายเล่าเรื่องจวนใกล้
งวดบ่อหัวใจแหล่งความคิดฝันทุกสิ่ง
จึงเฝ้าเฝ้าห้องด้วยใบหน้ายิ้ม
บอกเสียงนินนิม “เรามาเปลี่ยนเรื่องคุยกัน”
“คราวหน้าเล่าต่อได้ไหมสัญญา -”
“นี่แหละคราวหน้า!” อย่าเลี้ยงเรารู้เท่าทัน
เสียงเล็กเริงรำลึงโลดเริงกระชั้น
รีบเล่าเร็วพลันเล่าจบวันนี้พียา

เช่นนี้จึงก่อกำเนิดนิทานในแดนมหัศจรรย์
ที่ข้าเสกสรรปั้นทีละตอนซ้ำซ้ำ
เหตุแสนประหลาดฉายแสดงออกมา
ดั่งดุดถ้วนหน้าผู้มาได้ยินได้ฟัง
บัดนี้ข้าแต่งนิทานจบแล้ว
เรือเราจึงแจวเบนหัวกลับเต็มกำลัง
ชาวเรือกลับบ้านว่าเริงใจจ้ง
ยามตะวันสั่งลาขอบฟ้าสีทอง

อลิศ! ข้าเล่าเรื่องราวหนูน้อยผู้นี้
จับนางวางที่ด้วยมือบรรจงประคอง
ณ ที่ซึ่งผืนวันเยาว์ตัววัดตระกอง
กอดเกี่ยวทำนองดนตรีลึกลับแห่งความทรงจำ
ประหนึ่งมัลลย์เหี่ยวโรยของนักเดินทาง
ผู้ภิกษาจารแสวงบุญให้หนุนให้นำ
ถนอมประคองมัลลย์เจ้ามามิให้ชอกช้ำ
ด้วยว่าเจ้าจำต้องจากแดนดินถิ่นอันแสนไกล

บทที่ 1

ลพโพรงกระต่าย

อลิศ ชักจะเริ่มเบื้อหน่ยการนั่งอยู่ข้างพี่สาวริมฝั่งแม่น้ำโดยไม่มีอะไรให้ทำ เธอได้ชะโงกหน้าไปดูหนังสือที่พี่สาวกำลังอ่านอยู่ สองสามหน แต่ไม่เห็นว่ามีรูปภาพหรือมีประโยคสนทนาเลย “หนังสือจะมีประโยชน์อะไร” อลิศคิด “ถ้าไม่มีรูปภาพ ไม่มีประโยคสนทนา”

อลิศจึงคิดซึ่งน้ำหนกอยู่ในใจ (อย่างละเอียดถี่ถ้วนเท่าที่พอจะทำได้ เพราะในวันอากาศร้อนเช่นนี้ทำให้อลิศง่วงนอนมากและรู้สึกหัวตื้อคิดอะไรไม่ค่อยออก) ว่าความสนุกของการได้เล่นร้อยพวงดอกเดซีจะคุ้มค่าไ้หมกับการที่ต้องลุกขึ้นไปเก็บดอกไม้ก่อน แล้วทันใดนั้น กระต่ายขาวดวงตาสีชมพูตัวหนึ่งก็วิ่งเหียดผ่านอลิศไป

ไม่มีอะไรแปลกพิสดาร เป็นพิเศษหรอกที่มีกระต่ายวิ่ง และ
 อลิศก็ไม่ได้คิดว่าพิลึกกึกกือตรงไหน เป็นพิเศษ ด้วยที่ได้ยินกระต่าย
 ตัวนั้นพูดกับตัวเองว่า “ตายแล้ว! ตายแล้ว! เราจะต้องไปสายมาก!”
 (แต่เมื่ออลิศมาพิจารณาอีกทีภายหลัง ก็นึกได้ว่าเธอควรรู้สึกประหลาดใจ
 กับเรื่องนี้บ้าง แต่ ณ ตอนนั้นมันดูเป็นเรื่องที่แสนจะปกติธรรมดามาก)
 ทว่าเมื่อกระต่ายตัวนั้น หยิบนาฬิกาพกออกจากกระเป๋าลี้อีก ก็อด
 แล้วรีบร้อนไปต่อ อลิศก็ถูกพรวดพราดขึ้นทันที เพราะเธอก็คิดได้ว่า
 เธอไม่เคยเห็นกระต่ายตัวไหนมีกระเป๋าลี้อีก หรือมีนาฬิกาพกให้
 หยิบออกมาจากกระเป๋านั้น แล้วด้วยความอยากรู้อยากเห็นจนยิ่งใจ
 ไว้ไม่ไหว อลิศก็วิ่งข้ามทุ่งไล่กวาดตามันไป โชคดีที่วิ่งไปทันเห็นมัน
 กระโดดลงโพรงกระต่ายกว้างใต้พุ่มไม้พอดี

ชั่วพริบตานั้นอลิศก็กระโดดตามมันลงไปเลย โดยไม่คิดให้ดี
 ก่อนสักนิดว่าเธอจะหาวิธีออกจากโพรงได้อย่างไร

โพรงกระต่ายนั้นลาดตรงไปเหมือนอุโมงค์ชั่วคราวระยะทางหนึ่ง
 แล้วก็หักเลี้ยวต่ำลงอย่างกะทันหัน มันลาดลงฉับพลันจนอลิศไม่ทัน
 มีเวลาคิดจะยั้งตัวไว้ เธอก็ร่วงตกลงสู่สิ่งที่คล้ายคลึงคลาว่า
 เป็นบ่อน้ำอันลึกโข

จะเป็นเพราะว่าบ่อน้ำลึกมากหรือเป็นเพราะอลิศร่วงหล่นอย่าง
 เชื่องช้ามากก็ไม่อาจรู้ได้ เพราะอลิศมีเวลาเหลือเฟือที่จะหันมองดู
 รอบตัวขณะกำลังร่วงตกลงไป ชั่วยังมีเวลาให้คิดสงสัยด้วยว่าต่อไป
 จะเกิดอะไรขึ้น ที่แรกอลิศพยายามเขม้นมองดูข้างล่างให้ชัดว่าตกลง
 ไปจะเจออะไร แต่มันมืดสนิทจนมองอะไรไม่เห็นเลย อลิศจึงไล่สายตา
 สำรวจดูตามผนังบ่อน้ำ ก็สังเกตเห็นว่าอัดแน่นไปด้วยตุ่มใสของและ
 หิ้งหนังสือ มีแผนที่กับรูปภาพแขวนหมุดติดผนังอยู่ตรงโน้นตรงนี้